Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

Η ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ γίνεται ὅλο καὶ περισσότερο ἔκδηλη παντοῦ. — Καὶ πρὸ παντὸς στὴν Ἀγορά. — Στόχος βέβαια τῆς ἀτμόσφαιρας αὐτῆς εἶναι ἡ τσέπη τοῦ καθενός μας. — Ἀφοῦ ὅπως τάχουμε καταφέρει, δὲν μποροῦμε πιὰ νὰ νοιώσουμε γιορτὲς καὶ ἅγιες ἡμέρες ἔξω ἀπ' τὴν ὑπερκαταν ἀλωση ★ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΟΜΩΣ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ὅτι ἐφέτος τὰ πράγματα θὰ εἶναι κάπως διαφορετικά. — "Οτι ὁ περισσότερος κόσμος κάτω ἀπὸ τὴ σημερινὴ δύσκολη πραγματικότητα. — Πάντως ὅσοι ἀντιμετώπισαν ὑπὸ τὸ πνεῦμα αὐτὸ τὰ περυσινὰ Χριστούγεννα (καὶ τὸ Πάσχα) ὁμολογοῦν ὅτι ὄχι μόνο εἶχαν κέρδος στὸ πορτοφόλι, ἀλλὰ καὶ ὅτι γιόρτασαν σωστότερα. — Μιὰ καὶ ἀναγκάστηκαν νὰ στραφοῦν ποὸς ἐκεῖνο τὸ εἶδος τῆς ἑορταστικῆς ἀναψυχῆς ποὺ ὄντας παραδοσιακὸ (καὶ πιὸ γνήσιο) δὲν χρειάζεται πολλὰ λεφτά ★ ΤΑ ΔΕΝΔΡΑ ΤΩΝ ΠΛΑΤΕΙΩΝ δέχονται τὶς περιποιήσεις τῶν ἀφιοδίων ἐργατῶν τοῦ Δήμου. — "Ετσι βρίσκουν πιὸ ἐνδιαφέρουσα τὴν διαμονὴ τους ἐκεῖ καὶ οἱ πατσικοι. — Οἱ ὁποῖοι ἀψηφοῦν καὶ τὶς καιρικὲς συνθῆκες προκειμένου νά... δυσκεραίνουν (ἀλλὰ πολὺ εὐπρόσδεκτα) τὴν ὅλη ἐργασία μὲ τὴ διασκόρπιση τῶν κλαδιῶν.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Περὶ θυμοῦ

ΟΠΩΣ παρατηρεῖ ὁ Ἀμερικανὸς ψυχαναλυτὴς Τεόντορ Ρούμπιν, «ὁ θυμὸς ἐξαγνίζει τὶς ἀνθρώπινες σχέσεις ὅταν ἐλέγχεται, ὅταν εἶναι δικαιολογημένος καὶ ἐκφράζεται σωστά». Ὁ θυμὸς εἶναι μιὰ ἔκφραση τοῦ χαρακτῆρα ποὺ συνδέεται στενὰ μὲ τὴν ψυχολογική σας κατάσταση. Ὁ Φροΰντ, θεωροῦσε τὸ θυμὸ σὰν ἀποτέλεσμα ἐσωτερικῶν ἀσυνειδήτων συγκρούσεων ποὺ τὸ ἄτομο δὲν κατορθώνει νὰ ἐπιλύσει, ἐνῶ οἱ ψυχολόγοι καθορίζουν τὸ θυμὸ σὰν ἀδυναμία προσαρμογῆς τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ ἀτόμου, ἀπέναντι σὲ μιὰ δεδομένη κατάσταση.

Ἡ πεῖρα διδάσκει ὅτι ὁ θυμὸς εἶναι χρήσιμος καὶ ἐποικοδομητικός. Πρέπει λοιπὸν νὰ μάθετε νὰ ξεχωρίζετε τὶς κρίσεις ἐσωτερικοῦ θυμοῦ ἀπὸ τὶς ἐκρήξεις θυμοῦ μὲ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα ποὺ σᾶς ἐπιτρέπουν νὰ βάλετε κατὰ κάποιο τρόπο τὰ πράγματα στὴ θέση τους.

Οἱ ἐκρήξεις αὐτὲς εἶναι ὑγιεῖς ἐκδηλώσεις, ἀπόλυτα ἐπιθυμητὲς ἀφοῦ ἀπελευθερώνουν τὸ ἄτομο.

Ἂς μιλήσουμε ὅμως, λίγο περισσότερο γιὰ τὸ γυναικεῖο θυμό. Ὁ γυναικεῖος θυμὸς ἐπειδὴ προκαλεῖ συναισθήματα ἐνοχῆς, παρουσιάζει μίαν ἰδιομορφία σὲ σχέση μὲ τὸν ἀνδρικὸ θυμό. Δέν ἐκφράζεται μὲ λέξεις, ἀλλὰ μὲ πράξεις. Παίρνει συχνὰ τὴ μορφὴ τῆς αὐτοτιμωρίας. Κάτω ἀπὸ τὶς συνθῆκες αὐτές, ὁ θυμὸς δὲν λειτουργεῖ πιὰ εὐεργετικὰ γιατὶ δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἀπελευθέρωση ἐνεργείας καὶ δυναμικότητας ποὺ ἀποτελοῦν τὰ θετικά του στοιχεῖα. Ὅ,τι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐκφράσει δὲν ἐκφράζεται. Ἔτσι ὅμως φθάνει κάποια στιγμὴ ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ἐλέγξει τὰ νεῦρα της. Τὸ περιβάλλον της δὲν ξέρει τότε πῶς νὰ ἀντιδράσει μπροστὰ στὰ βίαια ξεσπάσματά της. Ἄλλωστε ἡ πεῖρα ἀποδεικνύει, ὅτι ὅταν ἡ ἔκρηξη τοῦ θυμοῦ της γίνει τὴν κατάλληλη στιγμὴ ὕστερα ἀπὸ κάποια ἀφορμὴ ἀπὸ κάποιο ἐρέθισμα, οἱ ἄλλοι εἶναι εὐκολότερο νὰ τὸν κατανοήσουν. Εἶναι λοιπὸν προτιμότερο νὰ ἀφήσει τὸ θυμό της ἐλεύθερο τὴν κατάλληλη στιγμή, παρὰ νὰ τὸν καταπνίξει γιὰ νὰ ξεσπάσει μὲ τρόπο ὑπερβολικὸ κάποια ἄλλη ἀπρόσφορη ὥρα.

Τὰ ψυχολογικὰ ἐμπόδια ποὺ ὑψώνουν οἱ γυναῖκες στὸν ἑαυτό τους, ἐξηγοῦν μόνο κατὰ ἕνα ποσοστὸ τὰ συναισθήματα ἐνοχῆς ποὺ νοιώθουν ὅταν θυμώνουν. Γιατὶ ἡ ἐνοχὴ αὐτή, ὀφείλεται ἐπίσης στὸ κοινωνικὸ κατεστημένο. Πολλὲς φορὲς ἀναγνωρίζουν, ὅτι σιωποῦν, γιατὶ θὰ νοιώσουν ἐνοχες ἂν προσπαθήσουν νὰ καταρρίψουν τὸ μύθο γιὰ τὴν παραδοσιακὴ εἰκόνα τῆς θηλυκότητας. Ὁ κινηματογράφος, τὰ βιβλία, τὰ τραγούδια, οἱ διαφημίσεις, ὅλα ἐνίσχυσαν τὴν εἰκόνα τῆς «ἀληθινῆς» γυναίκας ποὺ πρέπει νὰ εἶναι γλυκειά, πειθήνια, ἤρεμη. Ὅσες θὰ ἀρνηθοῦν τὸ ρόλο αὐτό, νοιώθουν κατὰ κάποιο τρόπο ὅτι δὲν εἶναι φυσιολογικές.

Ἀντίθετα, ὁ ἀνδρικὸς θυμὸς στὴ μυθολογία, στὰ ἱερὰ κείμενα, καὶ στὴ φιλολογία, ἀναφέρεται σὰν ἀρετή, σὰν σύμβολο δυνάμεως καὶ ἀρρενωπότητας. Ὁ ἄνδρας ποὺ ἐκφράζει βίαια τὸ θυμό του εἶναι γεροδεμένος, χαίρεται τὴ ζωὴ καὶ εἶναι ἀκούραστος στὸν ἔρωτα...

Τὰ ὑποταγμένα ἄτομα λένε συχνὰ «δὲν θυμώνουν ποτέ»... Εἶναι ψέμα. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θυμώνουν. Ὁρισμένα ἄτομα ὅμως κατορθώνουν νὰ ἐλέγχουν τὰ νεῦρα τους καὶ νὰ μὴν ἐκφράζουν ποτὲ ὅ,τι πραγματικὰ νοιώθουν. Ὅμως αὐτὸ εἶναι ὁ πιὸ σίγουρος τρόπος γιὰ νὰ φθείρουν τὸν ἑαυτό τους.

ΠΑΝ

«Εἶδα - ἄκουσα διάβασα»

ΑΥΡΙΟ ἐράδυ (ὥρα 7.30) στὴν αἴθουσα ἐκθέσεων τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης, ἐγκαίνια μιᾶς ἀκέμη ἐκθέσεως τοῦ συμπολίτη μας κ. Νίκου Μπαλτόπουλου, μέλους τῆς «Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως Καλλιτεχνῶν».

Ἡ ἔκθεση αὐτὴ ἔχει τὸ γενικὸ τίτλο «Εἶδα — Ἄκουσα — Διάβασα», ὁ ὁποῖος δίνει προφανῶς τὸ εὐρὺ φάσμα τῆς νέας δυνλειᾶς τοῦ ζωγράφου καὶ τὴν πρόθεσή του νὰ προβληματισθεῖ μὲ τὴν ἐπικαιρότητα. Ὑποδηλοῖ ἕνα μαχητικὸ πρίσμα τόσο γνώριμο στὴν ψυχοσύνθεση καὶ τὶς ἐμπνεύσεις τοῦ Νίκου Μπαλτόπουλου.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι αὐτὴ ἡ εἰκαστικὴ ἀπεικόνιση τῆς τελευταίας διετίας (παγκόσμια γεγονότα τῆς πολιτικῆς, τῆς θρησκείας τῆς κοινωνικῆς ζωῆς κ.ἄ.) θὰ εἶναι ἕνα πρωτότυπο «ρεπορτάζ—ἐπισκόπηση» τῆς μεστῆς αὐτῆς περιόδου, ἀλλὰ καὶ μιὰ βαθύτατη τομή της. Ἡ ἔκθεση θὰ παραμείνη ἀνοικτὴ μέχρι καὶ τὴν 28η Δεκεμβρίου.

Ἡ «Ἀχαΐα Κλάους» σᾶς συμβουλεύει

ΣΤΗΝ ὅλη προσπάθεια γιὰ ἕνα σωστὸ χειμωνιάτικο καὶ ἰδιαίτερα Χριστουγεννιάτικο ἐξοπλισμὸ μὴ λησμονεῖτε καὶ τὸ οἰκογενειακὸ μπάρ, συνιστᾶ τὸ περιοδικὸ τῆς «Ἀχαΐα — Κλάους» στὸ τελευταῖο του τεῦχος. Χρειάζεται, ἴσως κι' αὐτὸ (τὸ μπάρ) ἀνανέωση, ἐμπλουτισμὸ μὲ νέες φιάλες, συμπλήρωμα στὶς ἐλλείψεις. Πάντα πρέπει νὰ ὑπάρχουν στὸ μπὰρ ποτὰ καὶ κρασιὰ γιὰ κάθε τακτικὴ ἢ ἔκτακτη ἐκδήλωση τοῦ σπιτιοῦ.

Γιὰ τὰ φιλικὰ γεύματα τὶς μικρὲς δεξιώσεις ἀκόμη δὲ καὶ γιὰ τὰ ἀπογευματινὰ τσάγια.

Μεγαλώνει

ΣΥΜΦΩΝΑ μὲ πρόσφατα στοιχεῖα τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας, ὁ πληθυσμὸς τοῦ Ἰσραὴλ στὸ τέλος Αὐγούστου τοῦ λήγοντος χρόνου ἦταν 3.708.300 ψυχὲς ἀπ' τοὺς ὁποίους τὰ 3.118.200 Ἑβραῖοι καὶ 590.100 μὴ Ἑβραῖοι.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν εἰδικῶν ὁ πληθυσμὸς τοῦ Ἰσραὴλ αὐξήθηκε κατὰ 75.900 ἄτομα τὸ 1977, ἤτοι 2,1%.

Τὸ 1977 ἐγκαταστάθηκαν στὸ Ἰσραὴλ 25.700 ἄτομα ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 15.000 ἦσαν μετανάστες καὶ ἄλλοι 10.700 ὑποψήφιοι μετανάστες.

Ποσοστὸ 60%, προερχόταν ἀπὸ τὴν Εὐρώπη.

Μίνι ρεπορτάζ

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ φαρμακευτικὴ Ἕνωση ἀνακοίνωση πράσφατα τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς ἔρευνάς της: Τὰ ὑπνωτικὰ χρώματος μπλέ, εἶναι πολὺ πιὸ ἀποτελεσματικὰ ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ ἔχουν πορτοκαλί χρῶμα κι' ἂς περιέχουν τὴν ἴδια ποσότητα φαρμάκου.

—Ο ΚΗΘ Λέσναντ, ἕνας Ἄγγλος Ἰδιοκτήτης χοιροστασίων, ὡδηγοῦσε τὸ αὐτοκίνητὸ του ὅταν ἕνα μεγάλο σίδερο ἔπεσε ἀπὸ μιὰ οἰκοδομὴ καὶ τὸ ἔκοψε στὴ μέση. Ὁ 52 χρόνων κ. Κήθ, μετὰ τὸ δυστύχημα βρέθηκε νὰ κάθεται ἔντρομος ἀλλὰ σῶος στὸ μπροστινὸ τμῆμα τοῦ αὐτοκινήτου..

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Αἱ δυνάμεις τοῦ Μάο Τσὲ Τοὺγκ εἰς τὰς παρυφὰς τοῦ Πεκίνου

ΧΟΓΚ ΚΟΓΚ. Διεψεύσθη ἡ πληροφορία ὅτι ὁ Τσάγκ Κάϊ Σέκ παρητήθη. Σφοδραὶ μάχαι διεξάγονται πέριξ τοῦ Πεκίνου. Τὰ κυβερνητικὰ στρατεύματα ἀσχολοῦνται πυρετωδῶς μὲ τὴν κατασκευὴν προχείρων ὀχυρωματικῶν ἔργων πέριξ τῆς πόλεως. Αἱ κομμουνιστικαὶ φάλαγγες συγκλίνουν εἰς τὴν πόλιν ἐκ τεσσάρων διευθύνσεων εὑρισκομένων αὐτὴν τὴν στιγμὴν μόλις 8 χιλιόμετρα ἀπὸ αὐτῆς.

Γλάρος ἐκ Μόσχας

ΧΑΛΚΙΣ. Ὁ ἁλιεὺς Μιχαὴλ Μιχαληδάκης, ἐφόνευσεν ἐντὸς τοῦ λιμένος τῆς πόλεως γλάρον φέροντα εἰς τὸν πόδα δακτύλιον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀνεγράφετο ...Μόσχα Ε 131773. Ὁ φονευθεὶς γλάρος, παρεδόθη εἰς τὴν στρατιωτικὴν διοίκησιν.

Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Ὡς ἀνεκοινώθη, ἡ Χριστουγεννιάτικη λειτουργία τῆς Παναγίας τῶν Παρισίων (Νότρ Ντάμ) θὰ μεταδοθεῖ διὰ τῆς τηλεοράσεως.

Ὁ Γεώργιος Στ'

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ΣΤ' τῆς Ἀγγλίας ἑόρτασε τὴν 53ην ἐπέτειον τῶν γενεθλίων του μὲ εὐχὰς διὰ τὴν ταχεῖαν ἀνάρρωσίν του.

Θ.Σ
ΦΩΤΟΤΣΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟ
κλισσε παντος τυπου σε τιμη γνωριμιας
ΠΑΤΡΑΙ
τηλ. 223.296
αγ. ανδρεου 55
(εντος στοας)
Θ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΣΜΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΓΑΛΑΞΙΑΣ
Ἡ ὀρχήστρα SPIES παρουσιάζει
ἕνα ἀνανεωμένο ἑορταστικὸ πρόγραμμα.
ΤΡΑΓΟΥΔΟΥΝ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΑΓΓΕΛΟΥ — ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΑΡΩΝΗ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΕΦΑΛΑΣ
ΜΟΝΙΚΑ-Ν. ΛΙΒΑΝΗΣ (ΠΟΠΑΪ)
ΚΟΡΙΝΑ ΜΠΑΡΜΟΥ - ΒΙΚΥ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ
Καὶ ὁ γνωστὸς φωνόγραφος
ΦΩΤΗΣ
Μπουζούκια Δ. ΚΟΚΚΟΡΗΣ - Γ. ΠΑΝΟΥ
ΓΙΑ ΡΕΖΕΡΒΕ 522-362

ΔΙΑΣΤΗΜΙΚΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ

Θ' ἀποκαλυφθοῦν τώρα τὰ μυστικὰ τῆς Ἀφροδίτης

ΚΑΥΤΗ Η ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΤΗΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Στὶς 4 Δεκεμβρίου, τὸ ἀμερικανικὸ διαστημόπλοιο «Πρωτοπόρος Ἀφροδίτη 1» μπῆκε σὲ τροχιὰ γύρω ἀπὸ τὴν Ἀφροδίτη. Μὲ τὴ νέα αὐτὴ διαστημικὴ ἀποστολή, οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπιστήμονες σκοπεύουν ν' ἀνακαλύψουν γιατὶ αὐτὸς ὁ πλανήτης, ποὺ μοιάζει τόσο πολὺ μὲ τὴ Γῆ, ἔχει διαφορετικὴ ἀτμόσφαιρα, ἐλάχιστο ἢ καθόλου νερὸ καὶ μιὰ φοβερὰ ὑψηλὴ θερμοκρασία. Οἱ ἀπαντήσεις σ' αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα ἴσως βοηθήσουν τοὺς ἐπιστήμονες νὰ καταλάβουν καλύτερα τὶς κλιματολογικὲς συνθῆκες καὶ ἀλλαγὲς τῆς Γῆς.

Τὸ ἀμερικανικὸ διαστημόπλοιο «Πρωτοπόρος Ἀφροδίτη 1» ἐκτοξεύθηκε ἀπὸ τὴ Φλώριδα τὸν περασμένο Μάϊο. Χάρη στὰ ἐπιστημονικὰ ὄργανα, μὲ τὰ ὁποῖα εἶναι ἐξοπλισμένο, θὰ χαρτογραφήσει τὴν ἐπιφάνεια τῆς Ἀφροδίτης, θὰ καταμετρήσει τὴν ἀτμοσφαιρικὴ πυκνότητα καὶ θὰ στείλει ἀναφορὲς γιὰ τὸν καιρὸ ποὺ ἐπικρατεῖ στὴν Ἀφροδίτη. Κατὰ τὸ κοντινότερο σημεῖο τῆς ἐλλειπτικῆς τροχιᾶς του, θὰ ἀπέχει λιγότερο ἀπὸ 90 μίλια ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ γειτονικοῦ μας πλανήτη. Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπιστήμονες ἐλπίζουν ὅτι, ἐπὶ ἕνα διάστημα ὀκτὼ μηνῶν, τὸ διαστημόπλοιο θὰ στέλνει καθημερινὰ στὴ Γῆ τέσσερις φωτογραφίες τῶν πυκνῶν στρωμάτων ἀπὸ σύννεφα, ποὺ καλύπτουν τὴν ἐπιφάνεια τῆς Ἀφροδίτης.

Ἕνα δεύτερο διαστημόπλοιο, τὸ «Πρωτοπόρος Ἀφροδίτη 11», ἐκτοξεύθηκε τὸν περασμένο Αὔγουστο καὶ ἔφθασε στὸν πλανήτη στὶς 9 Δεκεμβρίου. Τὸ «Πρωτοπόρος Ἀφροδίτη 11» εἶχε ἀποστολὴ νὰ προσεδαφιστεῖ στὴν Ἀφροδίτη.

Σκοπὸς αὐτῆς τῆς δεύτερης ἀποστολῆς, εἶναι ἡ συγκέντρωση δειγμάτων ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιρα, ἡ καταμέτρηση τῆς ταχύτητας τῶν ἀνέμων, ἡ ἐξέταση τῆς πυκνότητας τῶν σύννεφων καὶ ἡ ἀναζήτηση δύο ζωτικῶν χημικῶν στοιχείων: ὀξυγόνου καὶ ὑδρατμῶν.

Ὅλα τὰ ἐπιστημονικὰ στοιχεῖα ποὺ θὰ ἀποστέλλονται ἀπὸ τὰ διαστημόπλοια, θὰ μελετῶνται ἀπὸ τοὺς ἐρευνητὲς τοῦ Κέντρου Ἐρευνῶν Αἴμης, ποὺ βρίσκεται σὲ ἀπόσταση 30 μιλίων ἀπὸ τὸ Σὰν Φραντσίσκο. Ἡ Ἀφροδίτη δὲν εἶναι μιὰ παρθένος. Ἀπὸ τὸ 1962 ἀποστελεῖ τὸν ἀγαπημένο στόχο τοῦ ἀνταγωνισμοῦ γιὰ τὴν κατάκτηση τοῦ Διαστήματος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Δεκατρία διαστημόπλοια ἐκτοξεύθηκαν στὸ Διάστημα γιὰ νὰ ἐξερευνήσουν τὴν Ἀφροδίτη, ἄλλα ὑπαίνοντας στὴν τροχιὰ της καὶ ἄλλα τολμώντας νὰ φθάσουν μέχρι τὴν ἐπιφάνειά της.

Μέχρι σήμερα, τρία ἀμερικανικὰ διαστημόπλοια ἔχουν προχωρήσει μακρύτερα ἀπὸ τὴν Ἀφροδίτη, ἐνῶ ἑπτὰ σοβιετικὰ διείσδυσαν στὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ πλανήτη. Ἀπ' αὐτά, τέσσερα ἄντεξαν ἀρκετὰ στὴν καυτὴ ἐπιφάνεια τῆς Ἀφροδίτης γιὰ νὰ κάνουν ὁρισμένες παρατηρήσεις καὶ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ εἶναι τὰ μόνα ποὺ ἔχουν μέχρι σήμερα στὴ διάθεσή τους οἱ ἐπιστήμονες, γιὰ νὰ «γνωρίσουν» τὸν πλανήτη. Τὸ τοπίο τῆς Ἀφροδίτης εἶναι βραχῶδες, καὶ δὲν ἔχει σχεδὸν καθόλου σκόνη, ἐνῶ εἶναι γεμάτο μὲ κίτρινα σύννεφα, ποὺ πιστεύεται ὅτι σχηματίζονται ἀπὸ σταγόνες θειϊκοῦ ὀξέως. Τὰ σύννεφα αὐτὰ ἐμποδίζουν τὴ θέα ἀπὸ τὴ Γῆ, ἀλλὰ ἐπιτρέπουν τὴν ὕπαρξη φωτὸς στὴν Ἀφροδίτη.

Τὸ φῶς ποὺ ὑπάρχει στὸν πλανήτη εἶναι σὰν ἐκεῖνο ποὺ ἐπικρατεῖ στὴ Μόσχα, μιὰ συννεφιασμένη μέρα τοῦ Ἰουνίου. Στὴν Ἀφροδίτη φυσοῦν ἀκόμα περίεργοι ἄνεμοι, μὲ ταχύτητα πάνω ἀπὸ 200 μίλια τὴν ὥρα.

Τὸ διαστημόπλοιο «Πρωτοπόρος Ἀφροδίτη 1» ἔχει μιὰ μέρα ζωῆς, μὲ τὰ δεδομένα τῆς Ἀφροδίτης, ἂν καὶ πρέπει νὰ παραμείνει σὲ τροχιὰ μέχρι τὸν Αὔγουστο. Ἡ Ἀφροδίτη χρειάζεται 243 γήινες μέρες, γιὰ νὰ περιστραφεῖ γύρω ἀπὸ τὸν ἄξονά της καὶ 225 μόνο γήινες μέρες γιὰ νὰ περιστραφεῖ γύρω ἀπὸ τὸν Ἥλιο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΙΚ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ
THERMOSTOR
Συστήματα θερμάνσεως — Κλιματισμοῦ — Ἡλιόθερμα
Γραφεῖα — Ἔκθεσις: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 227, 1ος ὄροφος
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 275362 (08.30'—13.00')
223-422 (18.00'—20.30')
Τὸ Γραφεῖον εἶναι ἀνοικτὸν κάθε ἀπόγευμα

ΕΠΙ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΟΡΤΗ

Μνήμη Ἐλευθερίου Βενιζέλου

Ὑπὸ τοῦ κ. ΤΑΚΗ Κ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Δὲν εἶναι γεγονὸς ἐπεισοδιακὸ καὶ τυχαῖο τὸ ὅτι ἕνας Γίγας τῆς ἐθνικοπολιτικῆς δράσεως, ὅπως ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, καταπιάστηκε σὲ μιὰ περίοδο —ἀνάπαυλα αὐτῆς, μὲ κλασσικὴ φιλολογικὴ ἐργασία, ὅπως ἡ μετάφρασις τοῦ Θουκιδίδη. Ὁ Βενιζέλος ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 1920 ἕως τὰ μέσα τοῦ 1928, μὲ μιὰ μικρὴ διακοπὴ τὸν Ἰανουάριον 1924, εἶχεν ἀποσυρθῆ τῆς ἐνεργοῦ πολιτικῆς καὶ αὐτὴ τὴν περίοδον ἀφιέρωσε στὴν μετάφραση τοῦ ἔργου τοῦ μεγάλου Ἀθηναίου ἱστορικοῦ.

Ἀπὸ παιδὶ ὁ Βενιζέλος ἐσυλλάβιζε μὲ τὸ δείκτη στὸ βιβλίο καὶ μὲ τὴ φαντασία πετούμενη στὰ μακρυνὰ κλέη τῆς φυλῆς μας τὴν ἱστορία τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, ὁ ὁποῖος ἐσφράγισε τὴ μοῖρα τοῦ γένους μας μὲ μιὰ νεκρὴ ἱστορικὴ ἀφήγηση. Στὸ Θουκιδίδη ὅμως προσπάθησε νὰ συλλάβη τὸν ζωντανὸ παλμὸ τοῦ γένους μας, τὴ συνέχεια τοῦ ὁποίου ἐκαλεῖτο ὁ ἴδιος νὰ προσωποποιήσει καὶ διαδραματίσει γιὰ ἕνα διάστημα χρόνου.

Ἐξωμολογεῖτο ὁ ἴδιος ὁ Βενιζέλος στὰ νεανικά του χρόνια, ὅτι ἡ μετάφρασις τοῦ Θουκιδίδη, ἦταν μεγάλο του ὄνειρο. Καὶ θὰ ἔμενε θαμμένο στὸ ἀπέραντο νεκροταφεῖο τῶν νεανικῶν ὀνείρων, ἂν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἔμενε πιστὸς στὴν παράδοση νὰ βαρυέται, ἀργὰ ἢ γρήγορα, ἀλλ' ἀσφαλώς κάποτε, τοὺς μεγάλους ταγούς του, ὅπως καὶ τὸν Βενιζέλον, καὶ ἔτσι ἔδωκε σ' αὐτὸν τὴν εὐκαιρία νὰ καθίσει στὸ γραφεῖο Του γιὰ τὴ μετάφραση τοῦ ἀγαπημένου Του ἱστορικοῦ.

Γιὰ τὸν Βενιζέλον ὁ Θουκιδίδης καὶ ὁ ἱστορικὸς του κόσμος δὲν εἶχαν μονάχα τὴν ἀξία ἑνὸς πνευματικοῦ καταφυγίου ἐμπνεύσεως. Τὸν Θουκιδίδην ὁ Βενιζέλος τὸν ἔκανε κρίκο τῆς δικῆς Του δημιουργίας μὲ τὴν μακραίωνη ἀλυσσίδα τῆς φυλῆς μας, διότι ὁ ἴδιος ἦταν ἀπόστολος ὅλων τῶν αἰώνων τῆς Ἑλλάδος καὶ ὄργανον τῆς Ἑλληνικῆς μοίρας, ποὺ δὲν ἔχει οὔτε ἀρχή, οὔτε τέρμα.

Μεγάλοι ἐπαγγελματίες φιλόλογοι ὅλου τοῦ κόσμου ἐναυάγησαν ἐπάνω στὶς σελίδες τοῦ Θουκιδίδη. Πῶς ὁ Βενιζέλος ξεκίνησε μὲ τὴ βαρκούλα τῆς γυμνασιακῆς του φιλολογικῆς καταρτίσεως νὰ περάσει αὐτὸν τὸν Ἀτλαντικόν; Πρέπει ἡ βαρκούλα νὰ ἦταν πολὺ γερὴ καὶ ὁ χειριστής της πολύ ἐπιδέξιος καπετάνιος.

Καὶ ἀληθινὰ ὁ Βενιζέλος ἀποδείχθηκε ὁ ἀνεπανάληπτος γερὸς καπετάνιος τῆς νεωτέρας ἱστορικῆς ζωῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Ὁ Βενιζέλος ἐπίστευε μ' ἕνα ρωμαντικὸ μυστικισμὸ στὴν ἀποστολή τοῦ Ἔθνους μας καὶ τὴν ἠθικὴ δικαιολογία τοῦ ἔργου ποὺ εἶχε ἐπωμισθῆ, ἀναζητοῦσα στὸ κλασσικὸ μεγαλεῖο τῆς Ἑλλάδος τῶν προχριστιανικῶν αἰώνων καὶ οἰκοδομοῦσε τὰ ἐθνικὰ Του ὄνειρα στοὺς κόσμους τοῦ Θουκιδίδη. Ἀλλ' ὁ Βενιζέλος ἔχει τὸ μοναδικὸ προνόμιο νὰ προχωρεῖ μεταρσιώνοντας τὸ κεφάλι Του ἕως τοὺς γαλαξίες τῶν ὀνείρων καὶ πατώντας συγχρόνως μὲ τὰ πόδια Του στέρεα τὴ γῆ. Καὶ ἔτσι ἐξηγεῖται τὸ σπάνιο φαινόμενο τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἀντιθέτων, ποὺ ὀνομάζεται Ἐλευθέριος Βενιζέλος.

Κάθε ἄνθρωπος καὶ ἰδίως κάθε Μεγάλος Ἄνθρωπος περνᾶ μιὰ χρονικὴ περίοδο δοκιμασίας στὸ βίο του. Ἡ ὀκταετία 1920—1928 ἦταν ὁ Γολγοθᾶς τοῦ Βενιζέλου— Ἀπὸ τὴν πρώτη Του νεότητα εἶχε καταναλωθεῖ στὴν ὑπηρεσία ἑνὸς ὀνείρου καὶ τὸ ὑπηρέτησε μὲ δραστηριότητα ὑπεράνθρωπου καὶ μὲ ρυθμὸ μηχανῆς ἀκριβείας, ἡ ὁποία δὲν ξέρει οὔτε ἀνάπαυση, οὔτε ἐμπλοκές.— Κι' ἐξαφνα βρέθηκε, ὑποχρεωμένος νὰ μεταπηδήσει, ἀπὸ αὐτὴ τὴ μεγαλειώδη δράση μισοῦ περίπου αἰῶνος σὲ μιὰ πολύχρονη ἀδράνεια. Καὶ τότε ὁ ἐξόριστος Βενιζέλος ἀγκάλιασε τὸν Θουκιδίδη, σὰν ἕνα παληό του φίλο, ὁ ὁποῖος θὰ ἐγέμιζε τὶς μακρὲς ὧρες τῆς ἀδρανείας του. Βυθισμένος τότε στὰ κείμενα τοῦ Ἀθηναίου Ἱστορικοῦ ἔπνιγε ἐκεῖ μέσα τὴν ἀγωνία Του γιὰ τὴν τραγωδία, ποὺ ξετυλιγόταν γοργὰ στὴν Πατρίδα Του, ποὺ εἶχε τὴ δύναμη, ἀλλὰ τοῦ εἶχε ἀφαιρέσει— δυστυχῶς αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς— τὸ δικαίωμα νὰ σταματήσει.

Δὲν ἀρκεῖ νὰ χρησιμοποιήσει κανεὶς μονάχα χρόνο γιὰ νὰ δημιουργήσει ἕνα ἔργο πνεύματος, κατὰ μεγάλο ποσοστὸ τεχνικό, ὅπως ἡ μετάφρασις τοῦ Θουκιδίδη. Χρειάζεται καὶ μέγεθος προσπαθείας, ποὺ μόνον ἕνας Βενιζέλος διέθετε.

Ἡ μεταφραστικὴ αὐτὴ ἐργασία τοῦ Βενιζέλου περιέχει σχόλια γραμματικὰ καὶ συντακτικά, τὰ ὁποῖα βρῆκε ἀνατρέχοντας ἀκούραστα στοὺς προδρόμους του ἑρμηνευτὲς τοῦ Θουκιδίδη τοὺς συγκρίνει, τοὺς ζυγίζει καὶ ἔπειτα βγάζει πάντοτε μὲ αὐτοπεποίθηση τὴ δική του ἐτυμηγορία. Καὶ ἔτσι μᾶς ἔφερε τὸν Θουκιδίδη, ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων, χρονικογράφο μιᾶς ταραχώδους περιόδου τοῦ ἐθνικοῦ μας βίου, μὲ διερμηνέα ἀνότευτον αὐτὸν τὸν ἴδιον ἑαυτόν του, τὸν Ἥρωα τῆς σύγχρονη κοσμογονικῆς ἐποχῆς τοῦ Ἔθνους μας, ποὺ ἄφισε γιὰ λίγο τὸ σπαθὶ τῆς ἐνεργοῦ πολιτικῆς καὶ ἔπιασε τὴν πένα, ὅπλα ἀθάνατα καὶ ἀκαταμάχητα καὶ τὰ δύο στὰ χέρια τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου.

Στὴν σημερινὴ ὀνομαστική Του ἑορτὴ εἶναι ἐλάχιστο αὐτό, ποὺ Τοῦ προσφέρω, μὲ τὴν πτωχὴ καὶ μικρὴ αὐτὴ σχολιαστικὴ πραγματεία τῆς μεταφράσεως τοῦ Θουκιδίδη ἀπὸ τὸν Ἐλευθέριον Βενιζέλον.

ΤΑΚΗΣ Κ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΙΘΟΥΣΑ ΜΕΝΤΙΤΕΡΡΑΝΕ
ΑΓΙΟΥ